

BOLSJEVIK

JANUAR 1/80

Stor oppslutning
om kjørestopp

aftenposten 15/1.80

Lokal lønnskamp på juristers bord

Pol-ansatte
streiker i to
timer idag

(NTB) De ansatte ved Vinmonopolets rektifikasjonsanlegg i Hamar og transport- og produksjonsarbeiderne ved bedriftens anlegg i Oslo, går idag til en to timers politisk demonstrasjonsstreik.

Streiken retter seg mot Forbruker- og administrasjonsdepartementet, som ifølge de ansatte har nektet produksjonsarbeiderne å innlede lønnsforhandlinger.

Streik foreløbig
avvist ved Sørlands-bedrifter

(NTB) En utvidet klubbformannskonferanse i Jern og Metall i Kristiansand mandag kveld vedtok en uttalelse der de oppfordret sine medlemmer til å innta en restriktiv holdning til overtid, nattarbeid og inntak av leiefermaer i forbindelse med situasjonen i de lokale forhandlingene.

Bestemmelsene i ti-punktavtalen mellom LO og N.A.F. er en tariffavtale som går foran Hovedavtalens adgang til å si opp lokale særavtaler, hevdet N.A.F. da den juridiske tautrekking om grunnlaget for de lokale lønnsforhandlinger ble innledet i Arbeidsretten igår. — Utenkelig i strid med hva vi mener, ble det fremholdt fra LO. Dommen faller om en ukes tid. «setter ved en rekke bedrifts-Blad og Agderposten»
«følge av 29

To timers stans på Fornebu, nytt møte i morgen

Seks innstilte avganger og full stans i trafikken i to timer, var resultatet av de SAS-ansattes aksjoner på Fornebu igår. Tre avganger ble opptil halvannen time forsinket. Forøvrig gikk trafikken ut fra Fornebu relativt greit med små forsinkelser.

Igår formiddag hadde ledelsen i SAS et møte med de ansattes faglige samråd som består av representanter fra alle personalgruppene. Direktør Kai Satorp i SAS opplyser til Aftenposten at hensikten med møtet var å informere det øvrige personalet om konflikten med verkstedklubben, og om virkningene av gå-sakte aksjonene.

Satorp regner ikke med at det

OM SITUASJONEN I RØD UNGDOM

Sentralstyret har ikke gjort noen fullstendig oppsummering av situasjonen i organisasjonen. Dette står helt og fullt for redaksjonens regning.

Rød Ungdom sliter med store problemer på en del områder, så store at det er riktig å karakterisere det som krise eller krisetendenser. Problemene varierer en del fra distrikt til distrikt.

Medlemstallet har gått ned, og vi står svakt en del plasser. En del steder har mange eldre og få yngre medlemmer, og det truer RUs eksistens på noen plasser. Økonomien er for dårlig, og det har vært en negativ utvikling. Politisk og ideologisk kan vi også snakke om krise. Det har vært og er mye usikkerhet og uenighet i vurderinga av utviklinga i Albania og Kina, og når det gjelder vår egen historie. Det har også vært og er delvis store feil i det organisatoriske arbeidet og når det gjelder praktiseringa av den demokratiske sentralismen. I en del distrikter har kontakten mellom laga og DS og/eller sentralstyret vært dårlig, det har vært for mye sentrale planer og for lite lokalt spillerom. Demokratiet har vært for dårlig utvikla. Ulike syn og meninger er ikke hjulpet fram og problemer i for liten grad lagt fram for medlemmene. Men det har også vært for lite sentralisme. Ledelsen har tatt for få politiske initiativ, i for liten grad drevet fram kritikk - diskusjonene som pågår mange steder, og gitt for lite hjelp og rettleiing. Det er bra det foregår mye diskusjoner om disse sakene.

Til tross for store problemer, mener vi utviklinga på flere felter er positive. For det første har vi klart å gjøre mye bra på forskjellige områder. Stikkord: Eritrea-arbeid, reaksjonene mot invasjonen i Afghanistan, starten på natur og miljøarbeid, interessearbeidet i YLI, initiativer i soldatkampen, bra faglig arbeid med tariffoppgjøret og lokale spørsmål i flere lag.

Diskusjonene om demokrati har skapt ny iver for organisasjonen mange steder. La oss fortsette å finne ut av feila. Men la oss framfor alt bruke lærdommene til å lage en organisasjon som fungerer bra i dag og tida framover. Derfor mener vi kursen med å jobbe med de aktuelle politiske spørsmåla og kaste oss inn i dagen strid, er riktig. Det er gjennom kamp på disse sakene, gjennom å skape et politisk miljø med diskusjoner, studier og aktivitet, at vi vil vinne nye ungdommer for sosialismen og kommunismen.

Red.

AFGHANISTAN

Sovjet har tra mpa inn i Afghanistan, drept Amin og innsatt Karmal, Rubler er blitt nytt betalingsmiddel i Kobul.

Folk stormer fengslet for å få ut slektningene sine. Fattigbønder og nomader ligger i snøen og skyter mot okkupanten. "Vi gir oss aldri! Sovjet skal få sitt Vietnam!" sier de liksom til oss. Drosjesjåføren, b roren din i 7. klasse -du sjøl -alle er opprørte og redde for en ny krig -og det har de g runn til.

M-1-bevegelsen har snakka om en tredje verdenskrig i mange år nå, Vi har diskutert det på utallige sommerleire; og blitt kalt for fanatiske krigshissere. Skjøenner dere ikke at USA og Vest Tyskland er de farligste imperialistene har SU lederne terpa om og om igjen. Nå har storkrigen plutselig rykka nærmere, og vi ser at vi hadde rett. At det blir flere Afghanistan er sikkert, spørsmålet er når? For nå har kampen om olja b egypt for alvor og Sovjet må sikre sørflanken av knipetongen rundt Europa.

Skaff Sovjet flere fiender -isoler 80-års Ky gutter!

Hvem hadde trodd at Per Lunning, Finn Sjøe og Terje Osmundsen skulle marsjere i spissen for et tog på 3600 folk i 80-åra -og passivitetet og høyrevindene skulle være på sitt verste? Hølskledder borgerfruer og garva yrkesdemonstranter som oss, side om sidemot sosialimperialismen. AKP (m-1) har rakk gripi situasjonen og smidd en enhet mellom alle krefter som vil protestere mot invasjonen. Pra! Men i forhold til reaksjonene på innmarsjen i Tsjekkoslovakia og kuppet i Chile var vi seint ute. Og vi har langt igjen til vi har bygd opp et like solid solidaritetsarbeid på grunnplanet som vi hadde mot USA i Vietnam. **NÅ BEGYNNER MASSEARE: FIDET!**

Vi må vise at ettergivenhet overfor Sovjet er som å undertegne sin egen dødsdom. At vi heller ikke kan stole på USA og NATO sånn som Unge Høyre gjør. Vi må ikke la KU slippe fra, sjøl om de har uttalt seg mot innmarsjen. De undertegna hverken fellesoppropet mellom ungdomsorganisasjonene eller støtte demonstrasjonen. SU ledelsen vakla og vakla, men støtta demonstrasjonen til slutt.

Folk forbinder Sovjet i Afghanistan med kommunisme, marxismen-leninismen. Hvordan skal vi få oppslutning om et ekte revolusjonært parti blant ungdommen så lenge dette er tilfelle?

Bare med arbeidet rundt oppropet og demonstrasjonen i Oslo har vi fått til å gå langt utover våre egne rekker som ærlige anti-imperialister som får til noe. Rød Ungdom gjorde en god innsats. Vi var først ute med initiativ til fellesoppropet mellom ungdomsorganisasjonene. Vi dekket 12 Oslo-skoler samme dag som løpesedelen kom ut, Unge Høyre kom ut to dager etter. Vi har slått et nytt høl på isfronten mot Rød Ungdom og Støttearbeidet til Afghanistan kan gi resultater også i annet anti-imperialistisk arbeid som Eritrea og Kampuchea. For hvordan skal SU kunne gå mot invasjonen i Afghanistan, men være for Vietnams invasjon i Kampuchea som bruker nøyaktig de samme argumentene?

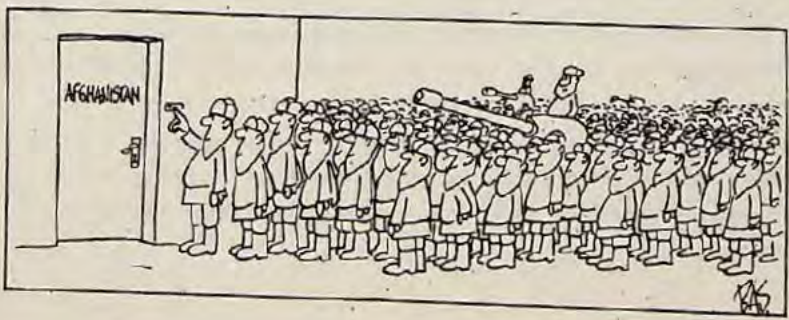
Er dette så viktig for Rød Ungdom nå?

Vi vil si JA. For det kan gjelde vår egen framtid, framtida til ungdommen i Norge bokstavelig talt. Det vi gjør i anti-imperialistisk arbeid nå hindrer utbruddet av en tredje verdenskrig. Imperialistisk arbeid nå forsinker utbruddet av en tredje verdenskrig og kan styrke forsvaret av Norge hvis vi blir okkupert en gang.

Hva kan Rød Ungdom-medlemmene gjøre?

Det skal settes igang en landsomfattende underskriftskampanje som vi bør delta aktivt i. Vi kan ta initiativ til fellesuttalelser mellom ungdomsorganisasjonene lokalt. Vi kan ta det opp i interesseorganisasjonene, i ungdomsklubbene. Vi kan foreslå at foreninga melder seg ut av Venstresambandet Norge-Sovjet. Vi kan ta initiativ til protestaksjoner og diverse markeringer.

Grete Knudsen
sentralstyremedlem

Kampen mot rasering av natur og miljø må bli et gjennomgående og langsiktig arbeidsfelt for Rød Ungdom. Fram til den siste tida har dette synet vært i bakgrunnen og forståelsen for miljøkampens betydning har vært dårlig hos mange norske kommunister. Jaglig leder i Natur og Ungdom i Oslo fortalte bl. annet at noen RØdere han kjente hadde "der kommer han frukt og youghurt" som kommentar hver gang han kom inn i kaféen de vanka på før i tida.

Miljøspørsmålet er et omfattende spørsmål-dette viser ikke minst Naturvernforbundets ungdomsorganisasjon: NATURE OG UNGDOM. Fra å stille alt fra fugletelling til bekjempelse av A-kraft i fokus har organisasjonen på sitt landsmøte i år vedtatt at samfunnsforholdsspørsmål skal ha topp prioritet.

RØD
UNGDOM

OG

MILJØ
KAMPEN

Kommunistene i Norge mangler i dag kunnskap om natur og miljø-spørsmål, og vi savner en klar politisk profil og linje. Her ligger det en stor utfordring for Rød Ungdom.

Hittil har vi arrangert et sentralt seminar og gitt ut et diskusjonshefte. Flere lag har tatt opp miljøkampen på møter og seminarer, og mange medlemmer har vært med på til dels grundige diskusjoner med dette som tema. Her har vi fått vite bedre hvorv vi står, hva vi er enige om og hva vi er uenige om. Vi har tatt en rekke riktige standpunkter til konkrete miljø-saker og sloss bra sammen med miljøbevegelsen. Alta saken tenker jeg mest på her.

HVOR
STÅR
VI ?

Konklusjonen min er at vi har et godt grunnlag for å utarbeide en del miljøpolitikk, og vi har stilt noen spørsmål til videre diskusjon. I forhold til et år tilbake står vi også mye sterkere til å gjøre en praktisk innsats i miljøkampen.

HVORFOR
KOMMER
VI SÅ
SEINT
MED ?

Noen kamerater i et distrikt har stilt et spørsmål om hvorfor ledelsen har sabotert miljøkampen. I en artikkel noen SØdere skreiv i NY TID ble det nevnt at Rød Ungdom nå bare kasta seg på populærsaker for å redde stumpene, miljø-saken ole ikke nevnt konkret, men det var vel den det først og fremst gjaldt.

Uegge disse kommentarene kan ha grunn. Jeg vil allikevel kalle dem feilaktige i utgangspunktet. Grunnen til at miljø-spørsmål er kommet seint (men godt) er ikke at noen ledere har sett på disse spørsmåla som skadelige og bevisst holdt dem under matta. Det er heller ikke slikt at Rød Ungdom legger opp politikken sin etter hva som er populært akkurat nå og handler ut fra det. Da ville vi jo virkelig komme oss sjøl til å plaske i kjølvannet og drukne når det ikke er flere stumper å klamre seg til.

HAR VI
NOE Å
FARE
MED ?

Spørsmålet om den seine entreen i miljøkampen tror jeg er mer et kollektivt problem for kommunistene. Det er problemet med å forstå marxismen på norsk i 1980 og tiåret bakover. Vi har hatt en tendens til å bruke det av marxismen som passer i Norge og verden der marxismen har kunnet gi noen ferdige svar, men vi har brydd oss for lite med å svare på alle de nye spørsmåla som utviklinga av kapitalismen har stilt. For Rød Ungdom har dette vært et problem ikke bare i forhold til Natur og miljø, men også i forhold til skole-politikken, spørsmålet om rusmidler og idrettens rolle.

I dag dør ikke arbeiderklassens unger av barnearbeid, og kampen for å holde sulten utaførhjemmets fire vegger preger ikke oppveksten til flertallet av ungdommen slik den gjorde det på

Den tida Marx levde, i Tyskland og England. Derimot er giftige stoffer, forurensning og katastrofer en delstrussel mot ritusene av mennesker og ikke minst ungdommer som har krav på ei trygge framtid.

Kapitalismens profittjakt er et hinder for ei slik framtid. Den har gjort at en masse ungdom i Norge ved inngangen til 80-åra går rundt med en ganske utprega dommedagsstemning innafor en hårete skalle.

I dag har ikke vi så mye annet å stille opp mot dette en en del allmonne ting om kapitalisme/sosialisme hvis vi holder krigsfaren og vårt svar her unna. (Her er vi ganske godt rusta etter min mening). Kan vi i løpet av en tid greie å utvikle marxismen på natur og miljø spørsmålet vil vi komme videre og bli et mye bedre redskap for ungdommen i Norge. Gjennom å utvikle en mer konkret politikk kan vi også greie å snu en dommedagsstemning til tro på sosialismen, på ei framtid det er verdt å sloss for. Sjøl om vi kommer seint er det i alle fall mitt utgangspunkt for å spore med Ungdom mer inn på natur og miljøspørsmålet, både teoretisk og praktisk.

sko-fisk

FRA HØYESTE HOLD: OM AFGHANISTAN-OPPROPET

Oppropet fra de 7 politiske ungdomsorganisasjonene var svært positivt, - og lærerikt for oss.

Vi sendte ut et forslag som i skarpe ordelag forsøkte Sovjets invasjon og krevde troppene ut. Vi sammenlikna innmarsjen med Tsjekkoslovakia 1968. Unge Høyre, flere av mellompartiene og også SU var i utgangspunktet helt enige i innholdet i vårt forslag.

Senterungdommen hadde laget et eget forslag som sa at kinesisk og amerikansk opplæring av tropper i området ikke kunne unnskylde Sovjets innmarsj, for sånn innblanding dreiv både russerne, amerikanerne og kineserne i ethvert konfliktområde.

Senterungd. forslag snakker også om at Sovjet har blanda seg inn til fordel for "en av de stridende par-

ter i Afghanistan". Dette er en sannhet med mange modifikasjoner, ja det er usant, fordi det er jo ingen borgerkrig i Afghanistan. Sovjet blanda seg inn til fordel for seg sjøl, det var et reint kupp. Det er det samme som å si at Tyskland blanda seg inn til fordel for en av de stridende parter i Norge i 1940.

Videre skreiv de at innmarsjen var et brudd på den "globale avspenningspolitikken". Tolker du det strengt kan dette begy en indirekte støtte til Sovjets prat om avspenning osv. Vi mener jo at Bresnev og gutta aldri har stått for noen "avspenning". Men det kunne vi godt for å få en felles fordømming av Sovjet nå . Etter endel diskusjon fikk vi forandre på dette slik at det står "stormakter" i steden. Det var tydelig

at endel ungdomsorganisasjoner er panisk redde for å uttale seg ensidi mot Sovjet uten også å få nevnt USA -og Kina.De må liksom gardere seg noe som eg entlig er en konsesjon ti til sovjetvennlighet innafor sin egen organisasjon.

Det morsomste var jo sjølsagt KU. Formannen Rpy Pedersen møtte opp, smilte tøff og sa:"Vi er ikke skuggredde i NKU".Så sa han at de ikke kunne gå med på noen av de 2 forslagane og holdt et langt foredrag om Afghanistan der han bl.a. preserterte å si at det hadde vært utenlandsk innblanding fra flere sider, at krefter fra CIA,Kina og "Egypt hadde trent opprørsstyrkene".Han syns situasjonen var "uklar og problematisk" og mente at dersom Sobjet hadde fått en forespørsel fra Afghanistan på legolt vis, måtte de jo bare hjelpe dem, for Sovjet (stakkars) må jo følge opp vennskapsavtalene de har inngått. Kunne man påvise at dette hadde skje skjedd på lovlig måte,kunne KU støtte invasjonen,hvis ikke måtte de ta avstand fra den.Han påsto også at retssystemet var styrka og at politiske fanger var befridd etter okkupasjonen (!) SU ville ikke ha inn setninga om sammenlikning med Tsjekkoslovakia, og det ville heller ikke UV og DNFU så den strøyk vi. Det blei altså en flott markering av ungdomsorganisasjonene

8 ungdomsorganisasjoner (Framsritt-partiets Ungdom kom ilende til etterpå)

AUF var så byråktatiske at de måtte behandle det på Sentralstyre møte først og kunne derfor ikke bli med -sjøl etter at de hørte hva alle de andre hadde kommet fram til.

De fleste var svært posisitive til et fakkeltog og undertegna oppropet som sto i avisene.Legg merke til at det ikke er noen kjente SV ere der.Solheim blei spurt,men han ville ikke.Først døren før kom SU og SV ut med annonse der de støtta toget. De kunne nesten ikke gjøre noe annet når inituativet var så massivt.

Avsløring:

Bolsjevik kan her bringe to feite avsløringer:

1.Fakkeltoget mot Sovjet 9.januar var første gang Terje Osmundsen gikk i demonstrasjon på 5 år.Sist gang ropte han "Bjartmar Gjerde er e en rev" Nå ropte han "Sovjet ut av Adghnaistan! "

2. N ederst i bunken av flagg,faner og vimpler Unge V enstre har fått fra inn og utland henger Komsomols fane.

Kanskje det er på tide å fjerne den?

hilsen en som var med "Au toparch"

Vi har tenkt å ha en liten spalte i hvert nr. av BV for å gi informasjon om hva vi driver med. De viktigste politiske diskusjonen vi har hatt i AU i det siste har vært:

Kampucheas, hva kan vi gjøre, er det riktig å gjøre noe, hva med Pol Pot, hva trengs av skolering på dette ol. Vi diskuterte både situasjonen der, og her til lands med hets osv. Hva er grunnen til at vi i det året som har gått siden Vietnam invaderte ikke har gjort noe med det ?

Dessuten har vi diskutert Afghanistan (se artikkel annet sted i BV), og vi har prøvd å følge opp miljødiskusjonene. Hvordan skal vi klare å gjøre vår politikk mer "rød", vi har til nå gått inn for å rette den mer inn på at det er kapitalismen som er årsaken til problemene, vi må bl.a. legge en del vekt på politisk økonomi

En sak som har vært viktig i det sist er økonomien i organisasjonen. LM gjorde flere vedtak om dette som vi jobber for å følge opp. En side av det er diskusjonen om statsstøtte til AU, en annen ting er at vi nå har lite penger, budsjetter må kuttes ned og kontingentarbeidet må prioriteres opp.

De diskusjonene som står på tapetet nå framover (januar/februar) er bl.a. om sommerleir, hvor mange skal vi ha, hvordan slags leir trenger vi, hva skal vi diskutere, hvor mye skal det koste ol.

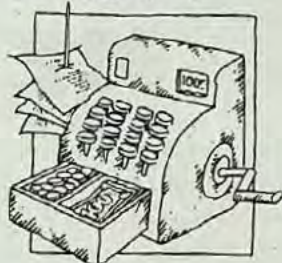
Dessuten skal vi ha en diskusjon om skolepolitikken (særlig gymnasene) og vi skal oppsummere hvordan situasjonen i Rød Ungdom er nå. Kritikkbewegelsen må drives videre nå en eller annen måte, den må oppsummeres og det må jobbes i forhold til det. Inn i den diskusjonen kommer (tildels) diskusjonen om oppgavene våre framover.

Til slutt en opplysning: Formannen i Rød Ungdom er blitt overflytta fra Troms til Oslo, og kommer nedover i slutten av januare, ENDELIG
Hilsen AU

HANDLINGSPROGRAMMET VEDTATT
PÅ LANDSMØTET NOVEMBER 1979
KOMMER I SALG I MÅNEDSKIFTET FEB./MARS.

INFORMASJON

OM ØKONOMIEN

Kontingentskampanja våren 1979 betydde et stort oppsving i inntektsbe våre, men denne tendensen har ikke vart. Det er fortsatt sånn at mange medlemmer betaler bra og regelmessig kontingent, men det er også en god del som ikke betaler i det hele tatt. Ledelsen i økonomiarbeidet har også hatt mye å si. Etter kontingentskampanja har sentralstyrets grep om økonomiarbeidet vært dårlig, og det har også vært tilfelle for mange distriktsstyrer og lagsstyrer. Organisasjonen har kort sagt ikke tatt økonomiarbeidet alvorlig nok. Både inndrivning av penger, regnskapførsel og kontroll har vært for dårlig. Det skal heller ikke stikkes under stolen at lavere medlemstall har hatt betydning for inntektssvikta, men det er ikke den viktigste grunnen.

I dag står vi i en situasjon hvor kontingentinntektene er nesten halvert i forhold til våren -79. På bakgrunn av dette har sentralstyret bl.a. ved-

tatt at avisa vår skal komme med ferre nummer (7), og at prisen i løssalg og abonnement går opp til henholdsvis 5 og 35 kr. Det vil også bli satt i gang en kampanje for å øke løssalget og antall abonnenter. Den blir konsentrert om de større byene. Avisen vår har tidligere vært et stort pengesluk, men nå har vi ganske enkelt ikke råd til å subsidiere lenger.

Reiser rundt omkring i landet er nødvendig. Likeledes sentrale konferanser. Det er på denne maten sentralstyret diskuterer de politiske oppgavene med distriktsstyrer og lag. Og på denne maten kan de forskjellige delene av organisasjonen lære av hverandre. Problemet med reiser er at det koster mye, og i det siste har flere kamerater sjøl måttet legge ut reisepenger.

Når det gjelder det eksterne området sier det seg sjøl at vi har svært lite å rutte med. Det er f.eks. usikkert om vi har råd til å sende avisa vår gratis til alle militærleirene sjøl om vi har fått tilbud om det.

Når det gjelder Armslag og hva penger vi fikk inn der er brukt til så står det en egen oppsummering i KK 15/1 og det vil komme i avisa vår.

Pe [redacted]

i økonomiutvalget

STATSSTØTTE ?

JA

Tar vi i mot støtte, styrker staten sin innflytelse over oss. Jeg sikter både til den reinte økonomiske og til de ideene statsstøtte vil plante i oss. Jeg synes det viktige nå er å stille spørsmålet: Skal vi benytte oss av staten for å styrke oss raskt, eller skal vi holde krampaktig fast i sjølbergingsprinsippet, og ikke ha råd til annet enn internt nødvendig arbeid.

Jeg tror nemlig at vi ikke ved hjelp av kontingenten vil kunne hevde oss særlig længe eksternt på ganske lenge. I tillegg har vi utsiktene til krig. Vi må bruke tida til å styrke oss politisk og organisatorisk mens vi har gode muligheter til det. I dag kan vi stå offentlig fram med politikken vår. Hvem veit hvor lenge vi har muligheter til det? Vi bør derfor klare å leve med de negative følgene statsstøtte gir, i alle fall den delen av statsstøtta som ikke stiller politiske betingelser eller som er uforenelig med sikkerhetspolitikken vår.

G ■

NEI

AKP og Rød Ungdom har vokst og klart seg bra i mange år uten statsstøtte. Dårlig eksternt arbeid mange steder skyldes ikke mangel på penger, men på politikk og entusiasme.

Får vi penger fra staten, v blir vi sløvere med økonomiarbeidet vårt - penga kommer uansett. Etterhvert kan staten sette betingelser, og vi må bøye av fordi vi har gjort oss avhengige av penga.

Vil sentralstyret heller gå til staten å be om penger enn å mobilisere medlemmene til å klare oppgavene sammen? Det virker sånn.

Mange folk synes staten øser ut for mye penger til alt mulig, og mange synes det er fint at vi klarer oss sjøl. Med statsstøtte vil tonen fra mange bli: " Dere snakker mye om sløsing og er i mot staten, men når alt kommer til alt er dere som alle andre. Penger vil dere ha, samme fra hven."

Jeg mener vår linje mot statsstøtte er riktig. La den stå!

H ■

PS. Så lenge det står i partiets prinsipp-program kan vi ikke ta i mot støtte fra staten - vi har bindt oss til å støtte partiets program.

FRA ØKONOMIDISKUSJON I ET LAG:

Laget vårt har i kveld diskutert nye målsettinger for hvert enkelt medlem og for lagskassa vår. I denne sammenhengen har vi tatt i mot utfordringa fra dere om å følge opp eller være årvakne mot at liberalismen i økonomiarbeidet igjen skal spre seg i sentralstyret. Derfor vedtok vi å sende dette - noe uformelt - og uten store diskusjoner om hvorvidt dere har retta opp feila eller ei, gjennom å stille noen umiddelbare spørsmål som vi ønsker x svar på.

I årsplanen står det at DERSOM armslagkampanjen går i havn vil vi ligge bra an, uten å ha det fett (lett oversatt). Dette synes vi høres diffust ut. Hvis armslagkampanjen er så viktig hvorfor er det da ikke kommet ut noe i internblad om den. F.eks. hvordan skal vi i RU prioritere mellom den og RV/Klassekampen? Og hvor sikkert er det at den går i havn?

Vi etterlyser litt grundige rapporter om hvilke undersøkelser som ligger til grunn for at dere meiner krisa er omme og at dere ikke legger stor vekt på økning av kontingentinnbetalinga.

Altså vi er litt skeptiske på om dere har grepet om økonomien. Fordi vi vil nødig inn i ny krise.

Møtsigelser i laget.

Mange hevder at de egentlig

kan gå høyere (folk med svært lav og middels lønn), men ikke synes det er riktig fordi de gir langt over minimum. Og fordi de synes det er galt at noen skal betale mye mer enn andre som f.eks. har lik lønn. Argumentet her er at de ikke vil at det skal bli en "sovepute" for sentralstyret og/eller Dser at noen betaler så mye (er ryggraden) slik at det ikke blir tatt kamp på å heve nivået hos medlemmer som betaler mindre. Spørsmål: Hva synes dere om dette, og er det stor variasjon i medlemskontingenten, blir det tatt spesielle tiltak på det?

En mer filosofisk motsigelse. Hvor mye er det rimelig å skulle ha råd til eller ha att av lønna? F.eks. er det viktig å legge opp en sparckonto? Ellér kanskje en unner seg mye mer privat enn andre og betaler mindre i kont. - bør den skjerpe seg og betale mer? Forstår dere denne motsigelsen. Hadde vært gøy å få synspunkter på den.

Hilsen lag i Akershus.
PS. Vi ligger alle på det vi låg på siste år i kontingent og mange hevda at om årsplanen hadde erklært krise ville vi ha gått høyere. Så slik fungerte den på oss.

DE ER MYE DISKUSJON I ORGANISASJONEN OM DEMOKRATI, SENTRALISME, FEILA I ORGANISASJONEN OG VEGEN FRAMOVER. VI BRINGER HER NOEN INNLEGG OG KLIPP FRA BERETNINGER FRA DISTRIKTSSTYRER, SE OGSÅ LEDEPEN.

VEDTAK FRA ÅRSMØTET I HORDA+ LAND OM DE VIKTIGSTE FEILA I RØD UNGDOM:

1. Det har vært mange forskjellige feil, og det er vanskelig å snakke om en hovedfeil. Den internasjonale utviklingen har også skapt vansker for arbeidet. Frustrasjon og passivitet har også sin rot i disse problemene, og dette har framskynda kritikkbvegelsen.
2. Synet på og rollen til grunnorganisasjonene og medlemmene har vært feil, alvorlige svakheter ved demokratiet. Lagene og medlemmene har vært gjort til redskaper for ledelsen. (Her skal det med konkret utdyping av feil i forhold til grunnorganisasjonen, med redaksjonen har ikke fått tak i det endelig utforma vedtaket.)
3. Den eksterne profilen har vært for dårlig, & organisasjonen har vært lukka og innad-

rettet. Vi har ikke deltatt i det politiske livet, f.eks. mangel på offentlige talsmenn, kontor o.l.

4. De strategiske målene, revolusjon og sosialisme, har ikke vært diskutert. Mangler i dag et klart og holdbart syn på dette.

5. RU har ikke vært et godt nok tilbud til medlemmene for å lære gjennom studier og diskusjoner. Både diskusjon om m-l-m og aktuelle saker har vært forsømt.

6. RU har vært preget av en byråkratisk organisering.

7. Det har manglet en taktikk og politisk linje for ungdommen i dag.

8. Det har vært en stil med å ikke legge fram problemene og motsigelser for organisasjonen.

FRA UTKAST TIL BERETNING FRA
DISTRIKTSSTYRET I AKERSHUS

Det er også mange svakheter med demokratiet vårt. De politiske linjene utvikles ikke i grunnorganisasjonene. I altfor stor grad er det ledelsen som utvikler linjene for så å tre dem ned over laga. Svakheterne i den demokratiske metoden for å utvikle politikken, dvs enkeltmedlemmenes mulighet til å påvirke og øve innflytelse på utformingen av politikken, er en viktig grunn til den mangel på entusiasme for kommunistisk ungdomsarbeid som mange har hatt og fortsatt har.

Distriktsstyret mener det i dag er mangel på både demokrati og sentralisme i organisasjonen. Vi er ikke i en situasjon der demokratiet knebles av for mye sentralisme. På en del viktige områder er det, tvert om, for lite sentralistiske utspill, f.eks. når det gjelder ledelsens evne til å ta politiske initiativ overfor grunnorganisasjonene. Dette trenger vi mere av, også fordi det er viktig å skape et virkerlig demokratisk liv i Rød Ungdom. Misbruk og feil i sentralismen, med bl.a. kommandering og å la være å svare på kritikk, hindrer demokratiet i å utvikle seg, og dette er sikkert en viktig grunn til at mange i dag anser det for

"bortkastet" å kritisere ledelsen eller komme med forslag.

Politisk og ideologisk dauheth, som lite diskusjon, lite kamp om linjene og ikke oppfølging av vedtak, er en viktig årsak til svakheterne i demokratiet vårt. Derfor tror vi at politiseringa av Rød Ungdom vil bety mye for å utvikle demokratiet, og dessuten gi Rød Ungdom framgang.

Det er ikke demokrati at alle folk skal få gjøre akkurat som de sjøl vil. Bare med skikkelige diskusjoner der alle deltar og blir enige om hva som skal gjøres i praksis, kan vi snakke om virkerlig demokrati og sentralisme. ...

INDRE ELLER YTRE FORHOLD
VIKTIGST FOR PROBLEMENE?

Krisetendensene i Rød Ungdom er først og fremst et resultat av indre problemer i organisasjonen sjøl. Men internasjonale forhold som utviklingen i Kina, forholdet Kina-Albania, har også påvirket entusiasmen vår, og DS mener det er feil å undervurdere dette.

FØLGENDE ER SAKSA FRA EI DISTRIKS-
AVIS. DET ER EN DEL AV ET INN-
LEGG OM DEMOKRATISK SENTRALISME.

Er det ikke noe gæli med prinsippet om at DS er underlagt SK? Er det ikke mere fornuftig at vi hadde et prinsipp der DS i hovedsak hørte på medlemmene???? Sjøl mener jeg det. Jeg mener det skal være situasjoner omtrent så alvorlig som krig for at det er viktigere å føye SK.

Noen mener vi bare har praktisert den demokratiske sentralismen feil, jeg mener det er noe galt med prinsippet.

Praksisen til nå for DS er at vi har jobba best mulig for å effektivisere planer fra sentralt hold. Derfor har det vært diskusjoner og seminarer i hovedsak på årsmøter, landsmøter og sentralt dirigerte diskusjoner. Saker folk har hatt behov for å få hjelp til i det daglige arbeidet, er blitt viet liten oppmerksomhet.

Om DS skal tjene laga, må DS mye mer være et organ for å skole- re medlemmene, spre informasjon om kamperfaringer i distriktet osv. Ja, tenk sjøl hva vi har bruk for et DS til ????????????

Hovedsaken for DS overfor SK blir å formidle erfaringer fra distriktet og å være med på å påvirke de politiske linjene til RU ut i fra våre erfaringer.

K1 ■ K1 ■

FRA BERETNINGSFORSLAGET FRA DS I
TRØNDELAG:

Noko av det beste som har hendt i perioden, er den demokratiske som har ulma lenge, men som føst vart organisert og blomstra i haust.

Det har alfor lenge vore slik i Raud Ungdom at alle initiativ, både politikk og planar kjem ov-anifrå, frå leiinga. Dei har bygd opp sine argument med ord og vendingar som ... "undersøkingar syn- er ..." eller "Lenin har sagt..." utan at dei verkerleg har undersøkt saka eller tar med i kva for tilfeller Lenin har sagt akkurat dette.

Èit slikt syn (øvenfor dette s står et Mao-sitat) er ikkje råd- one i RU. Her blir motseiingar og spørsmål sett på som skadeleg og noko rart. Diskusjonane som på- går er ikkje innretta på å finne ut kva som er rett og gale, men på at alle skal bli samde om leiinga si line.

Det er og slikt leiende folk druknar folk som er usamde med dei eller i tvil, i 1001 "gode" argument, istaden for å høyre på kva du seier.

På dette viset blir politikk- en trødd ned over hovudet på organisasjonen. Dette er dumt og gale!

DEMOKRATISK SENTRALISME

Det er mye diskusjoner om den. Jeg mener det er den eneste riktige organisasjonsformen, men at det har vært feil i praksisen.

Demokrati er nødvendig for å få fram alle meninger og for at alle skal bli enige om en politikk, uten demokrati vil vi ikke utvikle politikken riktig eller få glød og initiativ i arbeidet.

Men sentralisme er også nødvendig. Det trengs en ledelse for å oppsummere erfaringer, for å ta initiativ til aksjoner og gå i spissen for å utvikle politikk, (f.eks. sentralstyrets initiativ til å diskutere natur og miljøvern) Vi må kunne slå som en neve i en del situasjoner (f.eks. i aksjonene mot nynazistene). Uten sentralisme vil heller ikke demokratiet utvikle seg. Det blir bare rot og ingen handling som får tyngde.

Men det har vært viktige feil. Diskusjonene har vært for dårlige, og det har vært lagt for liten vekt på å få fram alle meninger. Planer bør likeledes i for liten grad vært tilpassa lokale forhold. Det er feil, men la oss ikke tappe ungen ut med badevannet.

Et par ord om ledelsen: Den har et stort ansvar for feila, og jeg synes beretninga fra landsmøte tar dette bra opp. Men jeg synes noen slår over og framstiller ledende folk som noen udemokratiske tyranner. Det er ikke mitt inntrykk sjøl, noen har trøkk politikk nedover hue på andre. La oss ikke dytte all skyld over på ledelsen og unskyldte oss i sjøl. Vi sliter med problemer. La oss gå sammen om å løse dem. Jeg synes den nye ledelsen har vist fine takter til hå.

□

NOEN SYNSPUNKTER PÅ OD / ANTI IMPERIALISME

Når dere leser dette er uravstemninga om Operasjon Dagsverk over.

Uansett hva utfallet blir kommer dette arbeidet til å bli lærerikt for oss. I

Dette er første gang (såvidt jeg veit) at vi har sjansen til å presse Unge Høyre til å gjøre noe

for en frigjøringsbevegelse. I fjor gikk de ut imot Eritreaforslaget fordi det lå i et usikkert område og fordi det var en bevegelse som fører væpnet kamp.

I år er Unge Høyre sentralt villig til å støtte det samme prosjektet.

Jeg tror de sikkert vil få problemer med å mobilisere dens sammensatte medlemsmassen til å gjøre mye i kampanja. Bare tenk deg de halvbrune elementene stå på et allmannamøte å agitere for støtte til EPLF! Men her må vi "hjelpe" UH sentralt. Med utgangspunkt i enheten på toppen må vi presse fram enhet lokalt, og tvinge UH aktivistene ut i arbeid for Eritrea. Gjennom argumenter, gjennom konkrete forslag til hva de kan gjøre. Så må vi ta opp polemikken mot de som ikke vil.

Slik kan vi legge grunnlaget for et titalls, kanskje hundretalls nye Eritreaaktivister og trekke med store deler av UHs medlemmer og venner i en framtidig solidaritetsorganisasjon av alle FNL-gruppene. Særlig dersom Eritrea vinner - åpner det store muligheter til å ta en langspurt mot høyrevinden på denne måten.

Forholdet til "opposisjonen" og til Nicaragua prosjektet.

Vi bør støtte Nicaragua på NGS-landsmøtet dersom Eritrea taper i 1. omgang. Hvis Nicaragua vinner bør vi også delta i Operasjon Vagsverk til høsten. Dette av 2 grunner:

1. Revolusjonen i Nicaragua var rettferdig. Den kasta ut Somoza-USAs mann. I latin Amerika er fortsatt USA den største fienden. Hvis vi bare skal støtte frigjøringsbevegelser som klart tar avstand fra Sovjet, tror jeg vi kan skyve mange fra oss og over i armene på Castro og Bresnev.

Vi støtter derfor fortsatt FSLN. Men det er uklart hvor landet går nå. De har støtte Vietnam i Kampuchea. Mange vitenskapsmenn og politikere reiser stadig til Cuba. FSLNs avis Barri Cada er nå sten avskrift av det cubanske telegrambyrået. (se Beijing Review nr 2 /1980) Derfor er det ikke rart at KU, SU og AUF ivrer for prosjektet.

2. Forholdet til opposisjonen i NGS.

I de fleste sakene på landsmøtet (og ellers) står motsigelsene mellom UH og den radikale opposisjonen, som vi er en del av. Vi skal ikke se bort fra at Unge Høyre ønsker å splitte den gjennom å samarbeide med oss om Eritreaforslaget. I internasjonale spørsmål tror jeg ikke det er mulig å hindre fordi vi står nærmere UH enn SU og KU der. Men det er viktig at det ikke blir noen hetsstemning mellom Nicaragua og Eritreatilhengere slik at de kan stå sammen om f.eks. de skolepolitiske sakene.

T. [redacted]

SOSIALISME - DEMOKRATI - HVILKEN ROLLE SKAL PARTIET SPILLE ?

Gjennom hvilke organer skal arbeiderklassen utøve proletariats diktatur under sosialismen? Jeg mener dette er et av de viktigste uløste spørsmål i sosialistisk teori i dag.

Vi kjenner inntil i dag sosialistiske stater der partiet har hatt den ledende rollen i å utøve proletariats diktatur. Denne retten eller ledende rollen til partiet er klart grunnlovsfesta. Sann organiserte Sovjet, hele Øst-Europa, Albania og Kina i dag sosialismen helt i tråd med Lenins, Stalins og Maos ideer.

I dag har vi omtrent 60 års erfaring med sosialismen, og en stor del av erfaringene går ut på at i land etter land har det skjedd kontrarevolusjon. Dette, sammen med erfaringene fra dagens Kina, tvinger oss til å gå tidligere læresetninger i sømmene - særlig med tanke på degenereringa i Albania. Her mener jeg AKP har svikta totalt i sine analyser av årsakene til det som skjedd. AKP har ikke reist til diskusjon det som jeg mener er det sentrale: Partiets rolle under sosialismen.

Hvordan har degenereringa foregått i tidligere sosialistiske land? Gjennom utenlandsk press og invasjon? Gjennom borgerlige kamper? Ingen av delene. De kontrarevolusjonene vi kjenner (bort-

sett fra Kampuchea) er et resultat av degenereringa i partiet. Altså et resultat av at indre fiender har tatt makta, dvs sosialismens voktere har begynt å vokte kapitalismen i stedet.

Stalin prøvde å hindre dette ved å ta livet av disse fiendene. Mao utvikla politiske kampanjer og kulturrevolusjonen for å uskadeliggjøre dem. Men begge opererte innfor den samme ramma: Partiets grunnlovsfesta makt var sjølskreven.

Jeg mener at hverken Maos eller Stalins medisin kan redde sosialismen. De pekte på et faktum, nemlig at det alltid vil være fare for degenerering i sjølve marktkjerne, partiet. Men de stilte ikke opp noe alternativ for å organisere sosialismen.

Jeg mener at et sosialistisk land der partiet har all den politiske makt, er dømt til å gå til grunne. Hvilken medisin bruker kineserne i dag mot denne faren? De har jo både forkasta Stalins utrensninger og Maos kulturrevolusjon. Hva stiller de i steden? Ingenting etter det jeg kan se. Og jeg mener det er utenkelig at faren for degenerering i partiet er oppheva. Ut i fra dette mener jeg det ser svart ut for Kinas framtid også.

Jeg tenker meg en annen modell for oppbygginga av sosialismen.

Ikke veit jeg om det er fornuftig tenkt, men kan diskusjon skapes så er min hensikt oppnådd.

Partiet må innta en ledende rolle i styringa av det sosialistiske samfunnet, men denne LEDENDE ROLLE MÅ VÆRE BASERT PÅ KONTINUERLIG STØTTE I FOLKET.

Og hvordan kan vi slå fast at partiet har støtte i folket? Tvil- somt at partiets landsmøte kan vedta det, sjøl om metoden er vel kjent i sosialistiske land. Først og fremst gjennom valg mener jeg. Valg i kamp med andre borgerlige partier og bevegelser, dvs folkevalgte organ må sitte med makta.

Det betyr for det første ei svær utviding av demokratiet. Hvordan sånne valg og organ skulle ordnes og praktiseres, er jeg ikke i stand til å si noe fornuftig om, men jeg tror det vil være klokt å bygge på de beste demokratiske tradisjonene under det kapitalistiske Norge.

For det andre, denne formen for organisering vil være den beste garantien mot degenerering i partiet. Såsnart partiet tramper på massene, fjerner seg fra massene, så mister det støtte. Det betyr at partiets fremste oppgave alltid vil være å slåss for massenes interesse. Gjør det ikke det, blir det ganske enkelt kasta fra trona. Blir partiet revisjonistisk, så mister det makta.

I de sosialistiske landa vi kjenner så består partiets makt

uansett hva som skjer med det.

Er ikke dette å bryte med proletarietets diktatur? Nei, mener jeg. Slik vil proletarietet virkerlig få muligheter til å utøve diktatur, gjennom større kontroll med lederne og politikken.

Et slikt syn grunner seg på en klar tillit til at arbeiderklassen virkerlig ønsker seg sosialismen, og at sosialismen virkerlig fører til et bedre liv for arbeiderne (hva skal vi ellers med sosialismen). Hvis de to forutsetningene er oppfylt så burde jo det logisk nok være den beste garantien for at partiet fikk en ledende rolle. Folket velger ikke Willoch hvis de ønsker sosialismen.

Derfor vil ikke en sosialistisk modell der folkevalgte organ sitter med makta stå i motstrid til partiets ledende rolle, forutsatt at folket ønsker sosialisme. Det er mer fornuftig å bli satt til å styre enn å sette seg sjøl til å styre.

Så enkel er egentlig ikke virkerligheten, men det får klare seg som en begynnelse til diskusjon. Det er massevis av spørsmål som reiser seg i samband med dette, f.eks. hvem skal ha den direkte kontrollen over militærapparatet? Folkeforsamlinger? Partiet? Hva med ånntakstilstand? Hvordan skal de folkevalgte organer bygges opp og fungere?

SOSIALISME - FORTS.

Hittil har mye av diskusjonen om demokrati under sosialismen gått på hva som skal være tillatt og hvem skal forbys. De som

fører en sånn debatt har allerede i utgangspunktet slått fast at DET ER VI (kommunistene, partiet) SOM SKAL BESTEMME DET. Jeg sier ikke mer.

T [REDACTED]

HVA SYNES DU SKAL VÆRE TEMA PÅ SOMMERLEIRENE?

Dette er bare noen foreløpige forslag. Emnene vil bli bestemt i april.

Forslag til hoveddiskusjon er: Enten om verdenssituasjonen, blir det krig hvilken rolle spiller NATO, hvordan skal vi vurdere SALT forhandlingene, vedtaket om utplassering av nye atomvåpen i Europa, trykker det verdensfreden å ruste opp eller å ruste ned? osv. osv. Et annet forslag til hoveddiskusjon er skolepolitikk. Ikke noen ny karakterdiskusjon, men hvilken rolle skolen spiller under kapitalismen, hva med innholdet i skolen, fagkritikk, ideologi osv.

Det siste forslaget er at vi skal diskutere sosialismen "på norsk". Er det noe vits i sosialisme, hva med demokratiet, skal det være et eller flere partier, hvordan må den sosialistiske økonomien bygges opp, hvorfor har sosialismen til nå bare seiret i tilbakeliggende land, aldri i framskredne kapitalistiske land? ? ?

Forslag til seminarer er to av emnene over som ikke blir hoveddiskusjon og: Miljø, Sovjet, Stalin' soldatpolitikk, rasisme/fre medarbeidernes forhold i Norge, rusgift, religion, Iran, Kina, jenteuolitikk, faglig politikk, Kampuchea, Eritrea, Alta-utbygginga, datarevolusjonen, forslaget til AKP's prinsippprogram, seminar og Rød Ungdom, + muligens noe mer som er innretta på å argumentere mot Unge Høyre.

En landsleir i Sommer?

20.

Det nærmer seg tid forplanlegging av 80-årenes første revolusjonære ungdomsleire. Vi har allerede søkt plass på Tromøya og Håøya. De praktiske forberedelsene må snart komme i gang. Men først og fremst må vi finne ut hva slags leir vi skal ha. Det er ingen hemmelighet at deltakerantallet på leirene i fjor var lite. Bortsett fra en vanskelig politisk situasjon og svakt mobiliseringsarbeid lurer vi på om den gamle type leir har utspilt sin rolle. Vi tenker på hardt "kjør" en uke, med felles emne for hele landet osv. De to siste årene har kulturleirene vært de mest populære.

Hilsen RU-kontoret

PERSONLIG YTRING OM SOMMERLEIRENE 1980:

-Jeg er en av dem som er tilhenger av en sommerleir for hele landet. Leiren må org-

Jegeren EN-sommerleir-TILHENGER!

iseres omtrent som slik kulturleirene har vært til

nå. Med en musikkbrigade med mange band, en teaterbrigade ol. Men det må også bli tilbud om interessante seminarer hver dag, for dem som ikke vil spille, synge el. Det må legges opp til et par hovedseminarer, som de fleste bør gå på. Kulturverkstedene bør være relativt lite aktive disse dagene slik at flest mulig går på hoveddiskusjon, men de bør fungere, slik at vi også har et tilbud til de som ikke gidder diskutere i det hele tatt. De bør også kunne komme på RUs sommerleir. I tillegg mener jeg det bør være en kulturdiskusjon: "HVA KAN RU BIDRA MED TIL UNGDOMSKULTUREN I 80-ÅRENE" eller noe sånt. Det vil også sikkert være mange som er interessert i å diskutere disco, ponk, jazz eller andre musikkstiler der (jmf. diskusjonen i RG eller hva den nå heter)

En av de siste dagene mener jeg det bør være en stor, åpen oppvisning, som starter tidlig på ettermiddagen. Alle grupper/brigader bør kunne vise fram et eller annet. I tillegg bør vi ha minst et kjent band der en av kveldene, for å gjøre leiren mer attraktiv (Veslefrikk, Åge & Sambandet Peps Blodsband el)

Det vil sikkert alltid være noen som ikke kan komme pga annen ferie. Disse må tilbys ungdomsbrigade på partiet s leire, eller lokale RU-leire, hvis distriktsstyrene vil arrangere det. Dette kan jo også være sykkel, mano eller vandreleir. Dette var min mening, hva mener du?

-"S/M"